

Betyr mikrometastaser i lymfeknuter dårligere prognose?

Hos pasienter med kolorektalkreft uten spredning til lymfeknuter innebærer påvisning av mikrometastaser en dårligere prognose. Det viser ny metaanalyse.

Pasienter med kolorektalkreft uten spredning til lymfeknutene (N0; stadium 2) skal etter dagens retningslinjer ikke ha adjuvant cellegiftbehandling, men slik behandling skal gis ved påvisning av spredning til lymfeknuter (N+; stadium 3). Hos pasienter i stadium 2 er den kliniske betydningen av mikrometastaser, påvist med immunhistokjemi eller revers transkriptasepolymerasekjedereaksjon (RT-PCR), usikker.

I en metaanalyse har forskere sett på betydning av mikrometastaser for treårsoverlevelse hos pasienter med kolorektalkreft i stadium 2, ved bruk av henholdsvis immunhistokjemi (åtte studier; 556 pasienter) og RT-PCR-teknikk (tre studier; 173 pasienter) (1).

Mikrometastaser ble påvist i alle studiene som brukte immunhistokjemi, med endring av stadium (fra N0 til N+) hos 179 av 566 pasienter (32 %). Også ved RT-PCR-teknikk ble det påvist mikrometastaser med endring av stadium hos 64 av 173 pasienter (37 %). Det var en ikke-signifikant redusert

overlevelse ved mikrometastaser påvist ved immunhistokjemi, mens reduksjonen i overlevelse var statistisk signifikant for gruppen med RT-PCR-påviste mikrometastaser (78 % versus 97 % med og uten mikrometastaser; $p < 0,001$). Tallene tyder på at RT-PCR-teknikk gir en mer komplett lymfeknuteanalyse, mener forfatterne. De oppfordrer til å gjennomføre en prospektiv, standardisert studie for å klarlegge betydningen av adjuvant kjemoterapi hos pasienter med mikrometastaser.

– Denne metaanalysen gir noen holdpunkter for at mikrometastaser har prognostisk betydning, sier overlege Harwig Kørner ved Gastrokirurgisk seksjon, Stavanger universitetssjukehus. – Imidlertid er analysen basert på retrospektive studier, som til dels har metodologiske svakheter. Med dagens kunnskap har vi ikke grunnlag for å endre de gjeldende retningslinjer for adjuvant behandling, sier Kørner.

Kjetil Søreide
ksoreide@mac.com
Tidsskriftet

Litteratur

1. Iddings D, Ahmad A, Elashoff D et al. The prognostic effect of micrometastases in previously staged lymph node negative (N0) colorectal carcinoma: a meta-analysis. *Ann Surg Oncol* 2006; 13: 1386–92.

Eponymer til skraphaugen?

Wegeners granulomatose er oppkalt etter en tysk lege som var nazist. Bør syndromet derfor endre navn?

Wegeners granulomatose er karakterisert ved nekrotiserende vaskulitt, granulomatøse lesjoner i luftveiene og glomerulonefritt. Tilstanden er oppkalt etter den tyske patologen Friedrich Wegener (1907–90), som publiserte en artikkel om tilstanden i 1939.

Nylig ble det i *The Lancet* publisert en artikkel om Wegeners granulomatose (1). Artikkelen hadde blitt sendt inn for vurdering allerede i 2000, men en av fagvurdererne påpekte at Wegener hadde vært mistenkt for krigsforbrytelser etter annen verdenskrig (2). Forfatterne brukte de neste fire-fem årene på å undersøke Wegeners forbindelser med nazistene. I artikkelen dokumenterer de bl.a. at Wegener ble medlem av nazipartiet i 1933 og ble SA-Sanitäts-Obersturmbannführer i 1938. Imidlertid var det ikke mulig å komme

til bunns i historien pga. mangel på dokumenter og vitner.

I en lederartikkel i tidsskriftet *Rheumatology* blir det påpekt at eponymer forekommer så hyppig i medisinen at det kan betegnes som eponymofili (3). Men det er en rekke problemer forbundet med eponymer. Et eksempel er Reiters syndrom, som har sitt navn etter en tysk krigsforbryter (4). Lederskribentene konkluderer med at eponymene har utspilt sin rolle og bør kastes på medisinhistoriens skraphaug.

Erlend Hem
erlend.hem@medisin.uio.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Woywodt A, Haubitz M, Haller H et al. Wegener's granulomatosis. *Lancet* 2006; 367: 1362–6.
2. Jeffcoate WJ. Should eponyms be actively detached from diseases? *Lancet* 2006; 367: 1296–7.
3. Matteson EL, Woywodt A. Eponymophilia in rheumatology. *Rheumatology* 2006; 45: 1328–30.
4. Hem E. Reiters syndrom er på vei ut. *Tidsskr Nor Lægeforen* 2006; 126: 136.

Hva skjer under tungetale?

Tungetale (glossolali) er betegnelsen på motorisk tale uten at den bevisste personligheten er med, ofte med uforståelige ord. I en studie fra Universitetet i Pennsylvania har forskere nå for første gang gjennomført en undersøkelse av fem kvinner mens de talte i tunger (*Psychiatry Res* 2006; 148: 67–71).

Kvinnene hadde ingen psykiske eller somatiske lidelser og brukte ikke medikamenter som kunne påvirke hjernefunksjonen. De ble undersøkt med enfotonstomografi (SPECT) under sang og tungetale, og resultatene viste signifikante forskjeller. Flere hjernestrukturer så ut til å være involvert. Det var redusert aktivitet i bl.a. pannelappene og økt aktivitet i øvre venstre parietallapp.

HCV-infiserte donorer øker dødeligheten ved hjertetransplantasjon

Pasienter som blir hjertetransplantert fra en hepatitt C-virusinfisert donor, lever kortere enn de som får organ fra donorer som ikke har hepatitt C. Det er konklusjonen i en studie publisert i *JAMA* (2006; 296: 1843–50).

Studien omfattet nesten 11 000 hjertetransplantasjoner som var utført hos voksne pasienter i USA i perioden 1994–2003. 261 donorer var HCV-positiv.

Å motta et hjerte fra en HCV-infisert donor var forbundet med en doblet risiko for død (hasardratio 2). Det viste seg at dødeligheten var høyere uansett pasientens alder eller om pasienten hadde hepatitt C fra før. Den økte dødeligheten skyldtes koronar- og leversykdommer.

Hypnoterapi mot brystmerter?

Hypnoterapi reduserte smerten hos en gruppe pasienter med ikke-kardial brystsmerte, og de brukte også mindre medikamenter. Det er konklusjonen i en studie med 15 pasienter med anginaliknende symptomer, men med normal koronar angiografi (*Gut* 2006; 55: 1403–8).

Pasientene deltok på 12 sesjoner med hypnoterapi, som varte en halvtime hver gang, i 17 uker. Kontrollpersonene fikk samme antall sesjoner med støttesamtaler og placebomedisin.

12 av de 15 pasientene i intervensjonsgruppen rapporterte bedring av smerter og velvære sammenliknet med tre av 13 kontrollpersoner. Forfatterne anbefaler å forsøke ut denne behandlingsformen i større studier.